

МИХАИЛ БУЛГАКОВ

СБЪРКАНИЯТ ПАНТАЛОН

Превод от руски: Лиляна Минкова, 2003

chitanka.info

*Бързина е необходима само при ловенето на
бълхи.*

Изречение

Председателят на местния комитет на локомотивното депо обяви заседанието за открито в 6 часа и 3 минути.

След това оповести дневния или по-точно вечерния ред.

Менюто се оказа от едно блюдо: „Разглеждане на съществуващия колективен договор и сключване на нов“.

— По американски, другари, без да губим излишни думи — заяви председателят. — Началото няма да го четем, там няма нищо важно. От първа страница всичко отпада, следователно пристъпваме направо към параграфите. И тъй, глава първа, параграф първи, точка „л“, забележка „б“: „Необходимо е усилено въвличане на отделни активни трудещи се в производството, като им се дават конкретни поръчения...“ Такъв е параграфът, значи. Кой е за въвличането?

— Аз съм за!

— Моля, вдигнете ръце.

— И аз съм за!

— Мнозинство!

Заседателната машина се завъртя. След параграф „л“, разгледаха и параграф „п“. След „п“ — „ф“, след „ф“ — „х“ и временцето мина незабелязано.

Течеше четвъртият час на заседанието, когато стана оратор и говори час и петнайсет минути за преминаването от заплащане на акорд към заплащане в рубли, докато всички не взеха да вият и не го помолиха да млъкне!

След това разгледаха още двеста и девет параграфа и внесоха двеста и девет поправки.

Течеше шестият час на заседанието. На последната пейка двама разстлаха одеяло и заръчаха да ги събудят в осем и половина, направо за закуска.

След половин час един от тях се събуди и дрезгаво ревна:

— Аксиния, квас! Пребих те!

Обясниха му, че е на заседание, а не у дома си, след което той отново заспа.

По време на седмия час от заседанието един от ораторите се сапикаса и каза с прозявка:

— Бе нещо не разбирам. В точка хиляда и пета пише, че получават до петдесет процента, но не повече от четирийсет милиона. Как тъй — милиони?

— Печатна грешка — каза, посинял от умора, американският председател и се взря мътно в точка хиляда и пета. — Чети: рубли.

Разсъмваше се. На разсъмване изведнъж нечий бас поиска от председателя:

— Я ми дай, миличък, за малко колективния договор, че май нищичко не разбирам.

Повъртя го в ръце, отнесе се на страница първа и възкликна:

— Брей, дявол да те вземе — а после добави, като се обръщаше към председателя, — ти си глава с ухо!

— Това на мен ли го казвате? — учуди се председателят.

— На теб — отговори басът. — Ти к'во четеш?

— Колективния договор.

— От коя година?

Председателят стана червен като рак, прочете първата страница и каза:

— Ама че бъркотия! Простете ми, хора православни, аз договора от хиляда деветстотин два̀йсет и втора година съм ви наливал в главите.

Тогава всички се събудиха.

— Сбърках, мили братя — каза умилно председателят, — простете ми, скъпи другари, не ме бийте. В стаята беше тъмно. Та съм пъхнал, значи, ръка в друг панталон, хиляда деветстотин два̀йсет и пета година ми е в раирания.

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.